

Uret paa den ene Side mod Arbejdsgiverne, men ogsaa paa den anden Side mod Arbejderne, idet alt for mange komme til at staa uden for denne Lov. Der er ofte blevet sagt i denne Sal, at Landbrugets Arbejdere søgte til Købstæderne, fordi der gives mere lønnende Erhverv. Dette er maaske dog ogsaa et Moment, der maa tages noget i Betragtning, naar vi nu skabe en Ulykkesforsikring for en Del af Industriens Arbejdere. Tror dette høje Ting saa ikke, at det vil virke til, at en Del af Landbrugets Arbejdere ville sige: Der er ikke alene højere Løn i Købstæderne, men hvis der rammer os en Ulykke, ere baade vi og vor Familie betryggede ved Forsikring! Dette synes jeg ogsaa, der burde tages noget Hensyn til.

Af disse forskellige Grunde er det, at mine Medforslagsstillere og jeg have tilladt os at stille dette Forslag til Dagsorden, fordi vi tro, at der her foreligger for løst et Grundlag, at det gælder om at skabe bedre Betingelser for en Lovgivning paa dette Omraade, som kan blive til Velsignelse ikke for enkelte af Industriens Arbejdere, men for Nationen i sin Helhed. Og det gælder om, at Udgiftsspørgsmaalet bliver ordnet paa en saadan Maade, at der ikke kommer Undtagelser frem ved, at enkelte Arbejdsgivere i enkelte Fag skulle bære Udgiften, men at denne bæres samlet af Samfundet i Almindelighed.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale det høje Ting at stemme for denne Dagsorden. Jeg haaber, at der ved Vedtagelsen af den bliver Lejlighed til at faa det Materiale samlet, som nu mangler, og at man i det hele taget vil kunne komme til at lovgive paa en Maade, som vil være mere stemmende med de Grundsetninger, der ere raadende inden for den Kredse, der nærmest skulde høste Udbyttet af denne Lovgivningsvirksomhed.

Indenrigsministeren (*Bardenfleth*).

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Stilling) har nu haft Lejlighed til at motivere det Forslag, som foreligger til Forhandling, om Overgang til næste Sag paa Dagsordenen under Henvisning til, at Tinget erkender, at en fortsat, stykkevis Reform af Invaliditetslovgivningen vil være meget uheldig, saafremt der ikke foreligger en vel overvejet Plan for den Retning, hvori denne Lovgivning skal gaa, og idet dernæst Tinget anmoder Regeringen om at søge tilvejebragt en saadan samlet Plan. Jeg tror ikke, at det vil være nødvendigt at gaa dybt ind paa de forskellige Be-

tragtninger, den ærede Ordfører fik Lejlighed til at anstille. Jeg vil henstille til det høje Tings Medlemmer, om man fik det Indtryk af den ærede Ordførers Udtalelser, at han, som han udtalte, staa som en varm Ven af en Reform paa det Omraade, hvortil dette Lovforslag sigter, ad den Vej, der maa anses for den eneste fremkommelige. Jeg nærer den Forventning, at det høje Ting her ikke deler den Erkendelse, at det vil være uheldigt at gaa den her foreslaaede Vej at gennemføre Reformen stykkevis, efter at det har vist sig, at man ikke har kunnet komme frem ad de forskellige andre Veje, der ere forsøgte i Løbet af de sidste 12 Aar, i hvilke denne Sag gentagne Gange har været til Forhandling i Rigsdagen. Jeg tillader mig at henvise til den Betænkning, der fremkom fra det Udvalg, som var nedsat her i det høje Ting i forrige Samling, og hvis overvejende Flertal udtalte, at Ønsket om en Løsning af Opgaven i større Omfang bør ikke staa i Vejen for Forsøg paa en Løsning i mere beskedent Maal, medmindre den maatte siges at være en Hindring for senere at naa det større Maal. I denne Betænkning har Udvalget med Rette og med Styrke gjort gældende, at naar man paa den ene Side ikke har fundet Mulighed for at gaa til den mere udvidede Reform og paa den anden Side maatte erkende, at Lovforslaget, som det her foreligger, ikke præjudicerer en senere Udvidelse til andre Erhverv, vil det være den rette Vej at gaa her til denne stykkevis Reform, som derhos har den Fordel, at vi derigennem komme i Overensstemmelse med den Maade, hvorpaa man har reformeret paa dette Omraade i Udlandet, i flere forskellige fremmede Lande. Dernæst er det anført, at man ved denne Reform faar en Mulighed for at vinde Erfaringer, som det ikke vilde være gørligt at indvinde ad anden Vej paa hjemlig Grund, og endelig derhos, at det særlig ikke præjudicerer noget som helst med Hensyn til den Vej, man ønsker at slaa ind paa i Fremtiden, fordi der ikke gennem Lovforslaget, som det foreligger, skabes nogen ny Institution, hvis Afvikling det vilde tage længere Tid at faa gennemført, hvis man kom til en Udvidelse af Reformen. Den ærede Ordfører omtalte jo ganske vist det Argument, der jævnlig er kommet frem i Salen fra den Side, hvortil Regeringen hører, og hvortil begge Rigsdagens Afdelingers Flertal have sluttet sig, at vi maa ikke tro, at vi her kunne gaa frem paa anden Vej end den, som er anvist fra Udlandet. Det Argument